

Васильєва Є. С.
ТОВАРНО-ЗБУТОВА ПОЛІТИКА ВИКОРИСТАННЯ
БІОПАЛИВА

Використовування доступної і дешевої енергії було і залишається одним з важливих завдань промислового підприємства.

Традиційні джерела інтенсивно вичерпуються і потребують знаходження їх заміни. У деякій мірі подолати існуючі труднощі можна шляхом використання нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії.

У всьому світі для заміського опалювання усе більш використовуються поновлювані джерела енергії, такі як торф, солома, деревина і інші матеріали, що поставляються у вигляді паливних брикетів. Для виробництва брикетів використовуються різні технології, ґрунтовані на подрібненні матеріалу у однорідну масу і пресуванні, внаслідок чого виробляються паливні гранули (пеллети) або брикети.

Біопаливо можна виготовляти не лише з відходів деревини, але також з насіння соняшнику, соломи, торфу і навіть водоростей.

Економічна ефективність і віддача енергії у цієї технології настільки добра, що використати це паливо можна де завгодно - в котельних, на малих електростанціях, опалювання будинків та інших споруд у селі.

Для зменшення собівартості брикетів широко використовуються відходи сільхозпромисловості. Такі як кукурудзяні початки, соломі, відходи від маслосімейних заводів та деревообробних малих підприємств - це набагато дешевше і за рахунок цього маємо можливість розширити ринки збуту та асортимент брикетів.

Чисто торф'яні брикети коштують для населення приблизно 405 грн., а для організацій 450 грн.

Цінові показники комбінованих брикетів, розроблених на основі новацій значно нижче і наведені у таблиці 1.

Таблиця 1

Вид примішок у брикети	Цінові показники	
	Для населення грн./т	Для організацій грн./т
Лушпиння насіння	320	370
Кукурудзяні початки	280	325
Солома	260	310
Дерево(відходи)	330	380

Впровадження цих новацій дозволить одержати річний економічний ефект у розмірі 2,5 млн. грн. за рік.